Ludgeřovice už nějaký ten pátek střeží převážně jednotka z Ostravy. Co to pro místní občany vlastně znamená?

Většina místních obyvatel vždy poznala profesionální hasičské vozy z Ostravy. Stávalo se tak při jejich náhodném projíždění naší obcí, nebo přehlídce. Tato pro laiky oranžová barva na vozidlech je ve skutečnosti jasně červená reflexní barva, která je vzorníkem označována jako RAL 3024. S příchodem nové cisterny pro profesionální sbor v Hlučíně se však občanům mohla situace začít znejasňovat. Cisterna byla rovněž olakována do této barvy. Původní ostravská rarita se teď vlastně rozrostla na celý kraj a tak díky této „oranžové“ barvě lze ve většině případů bezpečně identifikovat, že se jedná už pouze o vůz profesionálních hasičů.

Díky tomuto klamu tak můžete pozorovat v jedné barvě dvě různé cisterny profesionálních hasičů. Směrem z Ludgeřovic blíže na Hlučín naše jednotka zasahuje s profesionální jednotkou Hlučín, většinovou oblast Ludgeřovic ovšem nyní chrání profesionální hasiči z Ostravy (Toto se může dle komplikací v dané události situačně měnit).

Naším většinovým opatrovníkem jsou tedy profesionální hasiči nedaleké Ostravy. Přesněji má tato jednotka sídlo na ul. Slovenská, vedle kruhového objezdu, který slouží k připojení na dálnici (proto tato stanice především vznikla – zabezpečení klimkovického tunelu, nebo nehody na dálnici).

Pro občana Ludgeřovic je také patrně jedno, jestli přijede profesionální vůz z Hlučína nebo Ostravy. Obě jednotky to mají stejně daleko do od sebe vzdálenějších koutů naší obce. Obě přivezou schopné lidi, nářadí a vodu. To vše ve stejných barvách a oblecích.

Situace se ovšem změnila pro naší dobrovolnou jednotku. I z mých článků jste asi nabyli představ, jak to zhruba u nás při výjezdu vypadá. Po vyhlášení poplachu v naší obci vyjíždí naše cisterna doslova vzápětí. Je to díky ochotě lidí, kteří se trhnou od všeho, co mají a snaží se jet pomoci co nejdříve, i když jim dnešní doba přináší víc a víc překážek pro tuto činnost (především pracovní nasazení). Pokud si vezmeme dvě minuty, které mají profíci jako limit k výjezdu, připočteme jejich jízdu do Ludgeřovic z Hlučína, pak je určitě chvályhodné, když povětšinou vyjíždíme ve stejný okamžik, kdy oni přijíždějí do centra Ludgeřovic, nebo sem tam dorazíme na místo události dříve než oni. Nemluvíme zde o žádné rivalitě, ale o stavu, kdy jedna jednotka kryje druhou tím, že dorazí chvilku po ní. A ono osm hasičů s dvěma vozidly

povětšinu k pokrytí prvotní situace stačí. Navíc profesionálové se spoléhají na naše lepší znalosti místních poměrů, sami ale mají svou znalost našeho hasebního obvodu, znají a pamatují si už naše obličeje. Ví, co od nás mohou očekávat. Na co máme, na co ještě ne. Jakou máme techniku a výbavu. Co od nás očekávat.

Všechny tyto prvky vzájemné důvěry a podpory složí k lepšímu a efektivnějšímu vyřešení situací, na které jsme povoláni. Obě jednotky si uvědomují potřebu vzájemné spolupráce. Navíc spolu zasahujeme již dlouho. I my tak některé kluky profíky známe osobně, známe jejich výbavu, techniku, stanici, i to, že nás na holičkách opravdu nenechají a vždy dorazíme společně a pomůžeme si. Podle nových regulí se však s touto jednotkou z Hlučína setkáme spíše sporadicky, většinou při výjezdu mimo obec směrem na Hlučín a okolí.

Jak jsem tedy uvedl výše, nyní si musíme zvykat především na spolupráci s jednotkou Přívoz. Zatím se s nimi osobně moc neznáme, a spíše se oťukáváme, i když zásahů s nimi už bylo dost. Pořád ovšem není vybudována vzájemná důvěra. Přívoz o nás prakticky nic neví. Nezná naší techniku, výbavu, možnosti ani lidské síly. Osobně ani dobrovolné hasiče nepotřebuje, protože v Ostravě, kde zasahuje neustále, se bez nich u malých událostí obejdou (Pošlou se posily z jiných profesionálních stanic). Nemá vůbec znalost místních poměrů a názvů, musí jezdit podle map a navigace. Dále zde povětšinou dojíždí vozem, který je určený do úzkého městského provozu, což může v určitých situacích činit problém také.

Všechny tyto záležitosti značně komplikují jejich dojezd k nám. Splňují sice dojezdové limity, ale v kontrastu s tím, že se snažíme i my vyjíždět co nejdříve, vznikají značné paradoxy, kdy jednotka Přívoz vůči nám mírně pokulhává. Možná by toto některé těšilo, ovšem nemusí být vždy dobrý pocit přijet dobrovolně první a trnout, kdy se objeví další posilový vůz. Zatím jsme si vždy poradili, protože události nebyly rozsáhlé. Ovšem jako dobrovolní hasiči nejsme v pohotovosti 24 hodin denně, vždy se musíme seběhnout. Proto věřme, že i jednotka Přívoz najde cestu k nám, místním hasičům, a více se zapracuje do vnímání výjezdů i mimo velké město, tedy do naší malebné vesnice.

{jcomments on}